Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City N J 07302
Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 180. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 23-го ВЕРЕСНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, SEPTEMBER 23, 1982 No. 180. VOL. LXXXIX.

В НЮАРКУ ВІДБУДЕТЬСЯ ПАНЕЛЬ МОЛОДИХ ІНЖЕНЕРІВ

Джерзі Сити, Н.Дж. — В суботу, 25-го вересня, в Українському Народному Домі в Ірвінґтоні, Н.Дж., о год. 6-ій вечора, відбудеться „Панель на технічні теми", що його влаштовує Товариство Українських Інженерів Америки (ТУІА), Відділ в Ню Джерзі, у співпраці з Головною Управою ТУІА, з участю виключно інженерів з молодого покоління.

В панелі візьмуть участь: студентка Оля Шевченко, яка є головою Українського Студентського Клюбу при Ратґерському університеті в Ню Бранзвику, Н.Дж.; інженери Теодор Ковальчик, Юрій Юркевич і Роман Стеткевич, а модератором буде інж. Нестор Голинський. Учасники панелю, в товаристві голови ТУІА інж. Евгена Змия і голови Відділу ТУІА в Ню Джерзі, інж. Дамяна Ґечі, відвідали у четвер, 16-го вересня, Головну Канцелярію УНС і редакцію „Свободи" та поінформували членів Екзекутиви і редакторів щоденника про цей та інші панелі, що їх запляновано на майбутнє в рамках посиленої активности ТУІА, яке нараховує під цю пору біля 1,000 членів.

Головним стимулом до влаштування серії панелів з участю молодих інженерів була Наукова конференція у Вашінґтоні минулого травня, що її влаштували члени тамошнього Відділу ТУІА у співпраці з Головною Управою. В тій Конференції брали участь теж неукраїнські доповідачі, члени теперішнього Уряду ЗСА. Успіх Конференції та її високий професійний рівень породили задум влаштовувати панелі, зустрічі, конференції тощо в поодиноких осередках зорганізованого життя, а першою з таких імпрез є власне панель в Нюарку.

Теми, що їх підбирають молоді доповідачі є в засягу їхньої професійної спеціялізації з практичним примінениям у щоденному житті і тому вони є доступні і навіть корисні для пересічного слухача. Вони є задумані для загальної публіки, а не виключно для вузького кола спеціялістів.

Головна Управа ТУІА, говорив інж. Змий, уважає, що такі імпрези з участю молодих інженерів допомагають в організуванні членів власне серед молодших інженерів, що запевнює тя-

(Закінчення на стор. 4)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ ПІД ЧАС ПЕРШИХ НАРАД

Як уже інформовано у „Свободі" з 21-го вересня ц. р., новообраний на 30-ій Конвенції Головний Уряд Українського Народного Союзу відбув на своїй власній виховно-відпочинковій оселі Союзівці перше надзвичайне засідання, присвячене майже виключно організаційним справам. На фото сидять (зліва): головні контролери проф. д-р Богдан Гнатюк, мґр Іван Геврик, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, директор УНС на Канаду сенатор Павло Юзик, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний предсідник д-р Іван Флис, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головні контролери інж. Анатолій Дорошенко, д-р Нестор Олесницький, о. протопресвітер Степан Біляк. У другому ряді стоять (зліва): головний редактор „Свободи" Зенон Снилик і головні радні — Андрій Кейбіда, Анна Гарас, Володимир Гавриляк, Іван Одежинський, Василь Дідюк, Гелен Олек, Тарас Шмаґала, Євген Іванців, Тарас Максимович, Володимир Квас, Текля Мороз, д-р Аскольд Лозинський, Василь Пастушок і Андрій Джула.

В ЛИВАНІ ОБРАНО НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА

Бейрут, Ливан. — Амін Ґемаєль, 40-річний мароніт-християнин, брат вбитого президента Башіра Ґемаєля, отримав достатню кількість голосів у парляменті і був обраний черговим президентом розтерзаного війною і міжфракційними спорами Ливану. У випадку вибору А.Ґемаєля в ливанському парляменті панувала виїмкова єдність, під час якої між собою по дружньому розмовляли парляментаристи-християни і їхні колеґи мусулмани.

А.Ґемаєль, у відмінності від свого брата, який вибрав військову кар'єру і очолював довгий час військові частини християнської міліції, пішов шляхом політичного життя. Будучи адвокатом він дав обрати себе членом парляменту і на цьому пості служив 10 років і там працював віддано у різних парляментарних комісіях, здобуваючи собі пошану у своїх колеґ.

Після вибору на президента він заявив, що й далі віддано працюватиме для відбудови Ливану і привернення єдности між різними партійними і релігійними фракціями, бо тільки в єдності Ливан може привернути свій престиж і позбутися чужих окупацій. „Тепер не є час на сльози, хоч вони самі напрошуються при спостереженні руїни нашого краю, але цю руїну ми зможемо усунути тільки при допомозі тяжкої, послідовної праці", — заявив А.Ґемаєль парляментаристам.

Заприсяження нового президента має відбутися в кінці цього тижня, так як було заплановано раніше. А. Ґемаєль замінить на становищі теперішнього президента Ливану Еліяса Саркіса.

Вміжчасі все більше й більше число ізраїльських вояків виходять із західнього Бейруту, передаючи тимчасово контролю над цією частиною міста в руки ливанської армії, заки почне знову діяти міжнародний корпус, покищо складений з вояків З'єднаних Стейтів Америки, Франції й Італілї, які вже є в дорозі до Бейруту. При виведенні ізраїльських частин, головне командування наказало воякам вивозити зі собою залишену бійцями Палестинської Визвольної Організації зброю, тягарові автомобілі, гармати та інший військовий виряд.

Працівники Червоного Хреста розпочали працю очищування палестинських таборів від трупів цивільних осіб, змасакрованих правдоподібно християнською міліцією з виразною мовчанкою ізраїльської команди. Покищо зідентифіковано 205 вбитих, а решта трупів знаходиться у такому стані, що їх дуже тяжко буде розпізнати. Червоний Хрест користується допомогою добровольців з-посеред палестинського населення.

Спершу існували побоювання, що ізраїльський уряд не прийме із захопленням ідеї про висилку на Близький Схід міжнародного корпусу, але після засідання кабінету прем'єр-міністра Менахема Беґіна все вияснилось : сам Беґін і його найближчі співробітники радо погодились і затвердили пропозицію, спершу Уряду ЗСА, а потім також урядів Франції й Італії, але вони відкинули пропозицію деяких парляментаристів і лідера опозиції Шімона Переза, щоб уряд Беґіна покликав окрему урядову комісію для перевірки масового морду у Бейруті. У зустрічі із журналістами М. Беґін, відповідаючи на запитання чи ізраїльський уряд взяв під увагу вимогу президента ЗСА Роналда Реґена про негайне виведення війська з Бейруту, заявив, що ізраїльське військо покидатиме західню частину Бейруту постепенно, щоб не створити вакууму і не допустити до повторення міжфракційного зудару.

У принципі, кажуть політичні спостерігачі, Ізраїль визнав свою нездібність зупинити масові морди палестинців в Бейруті і у тій справі Беґін виступить у парляменті. Ходять навіть поголоски, що він після цього зрезиґнує зі свого становища.

Під час розмов в Головній Канцелярії (сидять зліва): головний касир Уляна Дячук, інж. Евген Змий, головний предсідник д-р Іван Флис, інж. Дамян Ґеча; (стоять зліва): інж. Юрій Юркевич, інж. Роман Стеткевич, інж. Нестор Голинський, інж. Теодор Ковальчик, головний організатор Степан Гавриш і головний секретар Володимир Сохан.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В ПОЛЬЩІ ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ

Варшава, Польща. — Пресове аґентство Ройтерс інформує, що загальна економічна криза у Польській Народній Республіці поглиблюється з кожним днем і деякі не тільки західні, але також комуністичні спеціялісти-господарники побоюються, що цьогорічна зима може застати польський нарід цілковито неприготованими до зимових, звичайно тяжчих під господарським оглядом місяців.

Одиноким виходом для багатьох поляків сьогодні є здобувати товари першої потреби, зокрема харчові продукти, на чорному ринку, який, на виразне зарядження самого прем'єр-міністра Войцєха Ярузельского поліція інтенсивно поборює, а суди гостро карають тих осіб, які займаються цим ділом. Про цю неприємну для Польщі справу говорилось навіть на форумі сойму і деякі посли підносили її на повну ширину, кажучи, що вони погоджуються з урядовими зарядженнями щодо поборювання чорного ринку, але у противагу до нього уряд повинен кинути на ринок потрібні для народу товари, що буде найкращим способом елімінування чорної торгівлі, бо хто з громадян захоче платити почвірну ціну за цей самий товар, якщо він зможе його отримати в урядових чи приватних контрольованих урядом крамницях.

Досі режим покарав понад 9,000 осіб за участь у чорній торгівлі. Офіційне пресове аґентство ПАП повідомило, що ця акція звернена проти тих несовісних осіб, які, використовуючи економічні труднощі в країні, наживаються особисто. Для прикладу аґентство наводить випадок з одним громадянином з місцевості Закопане, який, мовляв, користуючись широкими знайомствами, викупив у склепах 141 пару черевиків, чотири футра і кілька зимових плащів й багато інших товарів, брак яких відчувається на ринку. Але зараз після цієї інформації про „несовісного покупця" слідує повідомлення, що уряд плянує увести купони на одяг, зокрема взуття, білизну й інші речі. Очевидно, що після такого повідомлення ніхто з поляків не вірить в „урядові казочки" про „несовісних покупців" та ще в комуністичній системі, де вся торгівля піддана стислій контролі.

Політичні і господарські спостерігачі кажуть, що багато дечого обіцяв полякам уряд В.Ярузельского і все мало змінитися на краще. Показалось однак, що всі ці балачки були пропаґандивного характеру, без жадних конкретних потягнень уряду на економічному відтинку. Безрадність уряду видно на кожному кроці і він тримається при владі тільки завдяки існуванню воєнного стану у Польщі і поліційному режимові.

У Західній Німеччині твориться нова коаліція

Бонн, Західня Німеччина. — Проводи обидвох опозиційних до канцлера Гельмута Шмідта політичних партій — християнсько-демократичної і вільних демократів, погодились у понеділок, 20-го вересня, на переведення голосування у парляменті про вотум недовір'я до уряду Шмідта і висунення на становище канцлера голову Християнсько-демократичної партії Гельмута Коля.

Голосування у парляменті мало відбутися вже спочатку цього тижня, але партнери, на рекомендацію прем'єра баварського уряду Франца-Йозефа Штравса, відсунули з тактичних мотивів голосування на кінець тижня, або початок наступного. Якщо опозиція дістане потрібну кількість голосів для вислову недовір'я до уряду Шмідта, в жовтні Західня Німеччина матиме вже нового канцлера і новий уряд, до якого, крім християнських і вільних демократів, напевно приступить баварська християнська юнія і невелика партія центру, яка також раніше підтримувала політику Шмідта.

До речі баварський лідер не зовсім погоджується з Колем щодо голосування у парляменті, бо він вірить у перемогу християнських демократів, які у спілці з його партією, яка є посестрою Християнсько-демократичної, у парляментарних виборах, які мали б відбутися в Німеччині в листопаді, або на початку грудня ц.р. Політичні спостерігачі висловлюють своє здивування поставою Й. Штравса, бо таку ж пропозицію про розписання парляментарних виборів висунув був раніше Шмідт, теперішній канцлер, який кілька разів під час тривання його каденції атакував Штравса за його скрайню поставу до багатьох політичних справ. Позиція Шмідта, кажуть спостерігачі, є ясною. Він хоче „знеславити" вільних демократів і підірвати довір'я народних мас до їхньої тактики, але що хоче осягнути „скрайньоправий політик" Баварії (так його ввесь час називає Москва) покищо не відомо. Натомість Коль і лідер вільних демократів і ще недавно міністер закордонних справ в уряді Шмідта, домовились, що вибори відбудуться весною 1983 року, після того як закріпиться нова коаліція.

Популярність вільних демократів спадає у виборців, зокрема в останньому часі, коли розпочались непорозуміння між ними і Соціялдемократичною партією за соціяльні програми, у висліді чого чотири міністри, члени Вільної Демократичної партії зрезиґнували з уряду Шмідта. Частина вільних демократів вимагає скликання партійного з'їзду для обмікування нової ситуації і вибору нового керівництва.

Появився новий буквар Шкільної Ради

Ню Йорк (Є.Ф.). — Шкільна Рада щойно видала новий підручник — „Мій буквар" проф. Якова Козловського.

Цей буквар вперше появився в 1974 році в Канаді, але видання Шкільної Ради — це поправлене, доповнене й більше пристосоване до рівня і вимог теперішніх учнів шкіл українознавства. „Мій буквар" можна вживати в цілоденних школах: державних, парафіяльних і приватних.

„Мій буквар" має 128 сторінок, кольорові ілюстрації й люксусову обкладинку. В букварі вирізняються три частини: добукварна, букварна і побукварна (читанка), а при кінці книжки подано українсько-анґлійський словник, упорядкований за окремими сторінками. З допоміжних матеріялів додано азбуку з малюнками та словами, що починаються з даної букви; таблицю „Як вимовляти українські букви англійською мовою" для тих учнів, що зовсім не знають української мови.

Крім того, опрацьований також методичний порадник для вчителя для всіх трьох згаданих частин букваря.

Тепер „Мій буквар" коштує 6 долярів, до цієї суми треба, очевидно, додати на поштові витрати.

Замовлення слід надсилати : Educational Council — UCCA, P.O.Box 391 Cooper Station, New York, N.Y. 10276-0391.

72-ий Відділ СУА на Союзівці відзначить своє 20-річчя

Союзівка. — У суботу, 25-го вересня ц.р., на цій оселі Українського Народного Союзу, 72-ий англомовний Відділ Союзу Українок Америки, з метою, щоб зібрати фонди на його культурні, освітні та харитативні цілі, відзначить 20-річчя свого існування та діяльности для добра української громади, влаштовуючи вечерю та забаву.

Цьогорічну імпрезу очолює Марія Лисогір, допомагають їй Анна Безкоровайна, Доротея Цюпа, Стелла Демей та Анна Малан, яка завідує виграшею. В Комітеті забави є голова цього Відділу Анастасія Бродин, заступниця голови Анна Васильків та інші члени Відділу, які своєю щедрою працею прислужилися громаді.

У програмі цьогорічної зустрічі виступить із словом Олександра Різник, почесна голова СУА і колишня заступниця Крайової Ради СУА, відбудеться також виграша та забава до звуків оркестри Богдана Гірняка.

Поміж установами, яким 72-ий Відділ СУА допомагав фондами, знаходиться ФКУ, Сиротинець св. Василія Великого у Філядельфії, Фонд Українсько-Американських Ветеранів, Січові Стрільці, Український Інститут Америки та Український Музей.

ЗЕНЯ МАТКІВСЬКА ОБРАНА НА „МІС СОЮЗІВКУ" НА 1983 РІК

ОЛЕНКА ГЕЙМУР І НАТАЛКА БЕКЕСЕВИЧ СТАЛИ КРАЛЯМИ

Союзівка. — Зеня Матківська, 20-річна студентка третього року університету Вілланова у Філядельфії, Па., відома українська тенісистка, двократна чемпіонка УСЦАК в групі жінок, була обрана „Міс Союзівкою" на 1983 рік у 28-му з черги контесті за це звання, який відбувся в суботу увечері, 18-го вересня на цій оселі УНСоюзу в рамках традиційного вже Дня УНСоюзу.

Першою кралею тричленне жюрі обрало Оленку Геймур, а другою — Наталку Бекесевич.

З.Матківська, дочка д-ра Зенона і Надії Матківських, постійно проживає в Шорт Гіллс, Н.Дж. Перші два роки вона студіювала в Пенн Стейт університеті і там була членом дівочої тенісової дружини. Вона теж була членом Управи Українського Студентського Клюбу. Почавши тепер третій рік навчання у Вілланова університеті, Зеня також входить в склад тенісової дружини і є членом Українського Клюбу. В цій дружині змагається її молодша сестра Люба, яка почала свій перший рік навчання. Примат УСЦАК у змаганнях на Союзівці Зеня здобула в 1979 і 1980 роках, цей останній перемогою над Любою у фіналі. Зеня і її родина є членами 25-го Відділу УНСоюзу.

О. Геймур, 25-річна учителька музики, є дочкою Кирила і Валентини Геймурів із Стетен Айленду, Н.Й. Вона скінчила музичні студії в музичній школі Манґеттену, де здобула диплοми бакалавра і маґістра. Крім членства в УНСоюзі (457-ий Відділ), Оленка є активна в Союзі Українок Америки (Відділ 105) і в Українському Музичному Інституті, навчає в середній школі спів і гру на фортепіяні та вже має за собою ряд виступів, як солістка, на українських і американських сценах.

Н.Бекесевич, 24-річна дочка Володимира і Ольги Бекесевичів з Мейплвуду, Н.Дж., активна в Пласті, Студентській Громаді, танцювальних групах, її особливе замилування — спів. Наталка є членом 14-го Відділу УНС.

Всі три кралі часто бувають на Союзівці ,яку вони

(Продовження на стор. 4)

(фота: Марта Коломиєць)

Зеня Матківська — „Міс Союзівка" на 1983 рік.

У світі

ДЕЙВИД К. ШІПЛЕР, КОРЕСПОНДЕНТ „НЮ ЙОРК Таймсу", інформує з Єрусалиму, що ізраїльські речники, а зокрема головне командування ізраїльської армії в Ливані і кабінет прем'єр-міністра Менахема Беґіна знали про масовий морд палестинців у пересeленчих таборах в Бейруті, але вони промовчували його на протязі від 24 до 36 годин, заки розпочали втручатися до цієї кривавої справи ливанських фалянґістів. Деякі урядові кола обвинувачують за це міністра оборони Арієля Шарона за притаєння цієї інформації. Покищо не вияснено чи про масові розстріли палестинців знав також прем'єр М.Беґін. Шарон оправдується, що мовляв армійські речники повідомили його про випадок аж у суботу, 18-го вересня, але поінформовані особи кажуть, що він знав про діло фалянґістів вже в п'ятницю рано, 17-го вересня. Вміжчасі ген. Амір Дрорі, головний командувач ізраїльських частин на півночі Ливану повідомляв бюро прем'єра Беґіна, що він з розмислом не вислав до палестинського табору ізраїльських вояків, щоб потім не впало на них обвинувачення за вбивство. У зв'язку з вбивством навіть прихильники Беґіна ставлять собі питання: куди йде теперішній уряд Ізраїля?

ЛІДЕРИ АРҐЕНТИНСЬКОЇ ХУНТИ НАКАЗАЛИ звільнити з військової служби адмірала арґентинської фльоти і поставити його під домашній арешт за те, що він домагався уступлення усіх високих старшин армії, які були відповідальні за катастрофу на Фальклядських островах. Адмірал Горацio Заратієґу, командир південної морської зони, опублікував офіційний документ, у якому говориться про звільнення адмірала Хорґе Аная з його обов'язків і рівночасно призначення на його місце адм. Рубена Франка.

ШВЕЦІЯ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ЗМІНИ УРЯДУ після того, як перемогу у парляментарних виборах здобули соціялісти. Теперішній консервативний прем'єр-міністер Торнбйорн Фалдін зложив свою резиґнаційну грамоту на руки голови парляменту. Спікер парляменту Інґемонд Бенґсон з черги попросив Фалдіна залишитися при владі, аж до часу затвердження нового прем'єра, яким правдоподібно стане лідер Соціялістичної партії і колишній прем'єр-міністер Оляф Пальме.

БАСКСЬКІ ТЕРОРИСТИ ЗНОВУ ПОЖВАВИЛИ свою діяльність в Еспанії. У понеділок, 20-го вересня, вони підклали бомби під приміщення шістьох банків в місцевості Сан Себастіян тільки тому, що ці банки відмовилися платити податок „на революційну діяльність басків". Підкладені бомби спричинили чимало матеріяльної шкоди, але жертв в людях не було. Деякі фінансові підприємства відмовляються від підтримки „революційної діяльности" басків і вимагають від центрального уряду в Мадриді прийняти гостріші міри для поборення терроризму.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Погіршення німецько-жидівських відносин

Одним з численних неґативних наслідків ізраїльської інвазії Ливану є раптове погіршення німецько-жидівських відносин, які ніколи не були ідеальними, бо тісно пов'язаними з нелюдським переслідуванням жидів гітлерівською Німеччиною.

Хоч відносини між німецьким і ізраїльським урядами ніби не погіршилися, зате німецька публічна опінія, підсичена пресою й телевізією, прибрала яскраво антисемітський зворот, вживаючи таких втертих висловів, як — „голокост", „воєнне винищування", „остаточна розв'язка", „варшавське ґетто", що їх досі вживано виключно у відношенні до гітлерівської політики до жидів.

Ізраїльські коментатори як і сам прем'єр-міністер Менахем Бегін, вдарили в контратаку, назвавши німецьких редакторів і телевізійних репортерів „винищувачами" й синами „винищувачів".

У той час, коли продовжувалася облога Бейруту і сотки цивільного населення гинули від ізраїльських бомб, Юрґен Мелеманн, речник Партії вільних демократів і голова Німецько-Арабського товариства, публічно заявив, що „Бегін перейшов із становища нобелівського миротворця до становища воєнного злочинця".

Дня 6-го серпня ц. р. колюмніст Тео Соммер у часописі „Ді Цайт", у статті п. з. „Чи нам заборонено критикувати Ізраїль"?, твердив що історія не лишила нас залежними від Ізраїля без огляду на це чи моральною чи неморальною є його політика..." Він схарактеризував Бейрут як „орієнтальне Ковентрі" і заявив, що „Ливанська війна Менахема Бегіна була непотрібною і нелюдяною... Німці не є обов'язані оплескувати глупоту і божевілля ізраїльських винищувачів"...

Дещо лівий журнал „Франкфуртер Рундшав" висміяв Бегіна за його порівняння Ясіра Арафата до Гітлера, написавши, що — „Арафат не є Гітлером, Палестинська Визвольна організація (ПВО) не є організацією палестинських есесів, а Бегін — це не Богом — посланий месник".

Написавши про зміну німецької опінії щодо Ізраїля, кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Джеймс М. Маркгем цитує неназваного високого урядовця уряду в Бонні, що „Ізраїль накоїв дуже багато такого, що зняло його з педесталу високого морального рівня".

Крім того Бегін образив теперішнього німецького канцлера Гельмута Шмідта, натякнувши, що він служив у німецьких збройних силах під час Другої світової війни та „напевно був пов'язаний з Гітлером".

Більш поміркованi ізраїльські і німецькі чинники стараються злагіднити цей вибух антисемітських заяв, репортажів та телевізійних передач, заявляючи, що інтереси обох країн вимагають „замирення", а не „роздмухування давніх пристрастей і ненависти".

Як відомо, Менахем Бегін заявив кілька років тому, що „його нога ніколи не вступить на територію Німеччини й Польщі", бо, на його думку, ці дві країни „практикували антисемітську" політику.

Треба також згадати, що після американців, німці із Західної Німеччини досі були найчисленнішою туристичною закордонною групою, яка відвідувала Ізраїль, витрачаючи там понад 57 мільйонів долярів річно.

Існує також дуже активна культурно-наукова виміна між двома країнами, своїм об'ємом — більша ніж виміна між Ізраїлем і рештою країн Західної Европи.

Із тих же причин ізраїльські дипломати роблять великі старання, щоб притишити розбурхані пристрасті по обох сторонах і продовжувати нормальні стосунки, як цього вимагають інтереси як Ізраїля, так і Західної Німеччини.

Іван Кедрин

НАУКА І ПОЛІТИКА

(З нагоди Українсько-Польської Наукової Конференції 2-го жовтня у Ню Йорку)

Наука і політика так тісно одна з одною пов'язані, що годі їх розмежувати. Політика спирається на науці, наука ж залежна від кожночасних політичних обставин. Засновником державного ладу і тієї всієї ділянки „політичних наук", які оформилися уже за нашого часу в окремі університетські факультети, вважають Аристотеля, учня Сократа, автора твору „Політея" (IV сторіччя перед Христом). За найпершого теоретика демократичного устрою вважають Сольона, творця атенської демократичної Республіки (IX сторіччя перед Христом). Велику французьку революцію підготовили своїми творами вчені „енциклопедисти" (Руссо Вольтер, Дідеро...), німецькі філософи Ніцше і Шопенгавер мали вплив на світогляд Гітлера і його жалюгідний „Майн Кампф", — група російських еміґрантів, що становили так зваву „царську історичну школу" й зайняли катедри історії, в престижевих американських університетах мали вирішний вплив на, зформування русофільської політики ЗСА, — польський історик Людвік Кубаля надхнув польського письменника Генрика Сенкевіча до його „Огнем і мечем", на якому цілі польські покоління виховувались у дусі анахронічної шляхетчини, яка під облудним гаслом „за вашу й нашу свободу" дивилася на Україну, як на свою колонію. І хоч система націоналізації усіх засобів продукції і збуту давно збанкрутувала, бо СССР не може обійтись без щорічного закупна збіжжа у капіталістичних країнах, то все ж совєтська імперія покликується на економіста Карла Маркса, як свого духового батька. І як виглядали би нині український нарід і його політична думка, якби не „Руська Правда" ще з XII сторіччя, якби не було „Повісти временних літ", якби не було — вже у XVIII сторіччі Сковороди, якби не було тих світочів української науки і тих наукових документів, що їх Богдан Кравців найзагальніше схопив у своїй 260 сторінковій книжечці малого формату „Вивід прав України".

Газетна стаття — дисертація і похапцем наведений тут вступ служить тільки для підкреслення, що й запланована на 2-го жовтня ц. р. у Ню Йорку Наукова Українсько-Польська Конференція (Український Інститут Америки, 2 Іст, 79 вул. ріг 5-ої ave. в 11 годині перед полуднем) — хоч організована під строгим науковим аспектом, своїм корінням сягає глибоко у проблему українсько-польських відносин, яка з черги належить до великої суто-політичної проблеми сучасного стану на Сході Европи. Ідея українсько-польських наукових конференцій — бо це не перша цього роду імпреза — зродилася із висновку, до якого мусить дійти однаково українська як польська думка: без існування ні від кого незалежної держави України не може бути самостійної ні від кого незалежної державної Польщі. Сторіччя історії українського і польського народів так рясно скроплені кров'ю, вони такі насичені взаємними претенсіями, анімозіями, жалем і навіть ненавистю, що думати в такій атмосфері про створення того одного українсько-польського протимосковського фронту, що його імперативно вимагає національно-державна рація обох наших народів, — у цій тепершній,

(Закінчення на стор. 3)

Роман С. Голіят

СОВЄТСЬКА АҐЕНТУРА В ЗСА

James L. Tyson „Target America". The Influence of Communist Propaganda on U. S. Media, Chicago, 1981, 284 pages.

II

У цьому числі враховано також 80,000 атеїстичних агітаторів. Пропаганда являєтся головною зброєю у комуністичному арсеналі від самого початку існування СССР. У 1902 році Ленін видав памфлет „Що треба виконати?", в якому він визначив напрямні продажу комунізму світові за допомогою пропаганди.

У 1940 році в ЗСА до засекречених комуністичних ячейок належало 2,000 американських професіоналістів, як: лікарі, адвокати, журналісти, керівники оголошених агенцій і інші провідні діячі — зорганізовані в суто засекречені ячейки. Багато з тих і надалі є прихильниками комунізму, або приклонниками лівого ліберального крила.

Комуністичні партії і їх приклонники в цілому світі, на приказ Москви для своїх цілей, мають використовувати всі нагоди, щоб поваліти існуючі інституції, а це розголошувати про малі заробітні платні в капіталістичних країнах, безробіття, невідповідні кредити для фармерів, незадовільне навчання в університетах і т. д. А це на те, щоб тільки зробити себе атрактивним для симпатиків комунізму.

У 1950 році Сталін сказав, що „коли б він міг контролювати кіна, то він міг би володіти світом". Це було сказано перед тим, заки він не мав поняття про силу телебачення.

Тайсон заподає діяграму, включно з Департаментом дезінформації побудови агентурної системи КГБ. Американська розвідка викрила на протязі років безліч документів, у яких агенти КГБ — Департамент дезінформації дискредитували американські агенції, або політику ЗСА. Часами, це такі наглядні шахрайства, — каже Тайсон, — що вони бумерангом відбиваються у сторону комуністів, але покищо вони залишають за собою дим, який дозволяє людям припускати, що там був якийсь вогонь.

У 1965 році в СССР було 27,000 чужинецьких студентів, а крім того багато з них студіювало в комуністичних сателітних державах.

Свою найбільшу увагу агенти КГБ сконцентровують на здобуванні потрібних їм інформацій. Роблять вони це, через звербованих членів комуністичних організацій та через організації, які ставляться прихильно до комуністичних акцій. Автор стверджує, що на терені ЗСА діє 2,400 лівих організацій, які рідко коли видвигають проблеми, з якими не погоджуються комуністи. Роблять вони це свідомо, чи несвідомо.

Найкращим комуністичним пропагандивним здобутком є ті особи, які вірять, що їхній підхід до даних проблем є правильний. Кілька років, як Хрущов перебрав владу в СССР — Департамент дезінформації КГБ випродуковував річно понад 300 фальшивих документів — багато з них, це наклепи на Сі-Ай-Ей. КГБ рекрутує агентів, використовуючи ідеалізм, алкоголь, амбіцію, гроші, секс і шантаж. Найкраще місце рекрутування — збірні прогулянки в СССР, культурний обмін, зустрічі з агентами КГБ поза межами ЗСА. Автор книжки підкреслює, що американці ласі на гроші, про що знає добре КГБ, і їх вербують підкупством за гроші. Ультраліберальні організації і їх скрайньо ліве лаббі у Вашінґтоні є найкращим полем для комуністичних симпатиків в ЗСА. Гроші для їхньої роботи приходять з ряду фундацій, які створили колишні симпатики комуністів.

Автор цієї документальної праці, в розділі „Скрита боротьба проти Сі-Ай-Ей", каже: „Якщо ЗСА є головним ворогом СССР (главний враг"), тоді Сі-Ай-Ей є зором і слухом того ворога, є головною точкою в центрі прицілу. Так, комуністична війна проти Сі-Ай-Ей є найдовшою, шаленою і найбільш вишуканою з усіх. Автор дальше підкреслює, що: „це є трагедією, що багато західних журналістів, науковців і державних мужів діяло — в сліпоті і глухоті наших очей і вух, у напрямі розв'язання Сі-Ай-Ей — при тому вони собі навіть не здають справи, що вони діють наївно обдурені кагебістами в цій боротьбі; вони ніколи не брали б участи, якщо б знали про що тут йдеться (стор. 169). Коли пропагандивна кампанія почала мати успіх у засобах масової інформації і в Конґресі, фактично ніхто зі засобів масової інформації, в Конґресі, або Державному департаменті не згадав, що КГБ і його органи совєтської пропаганди ведуть атаку на Сі-Ай-Ей. Тайсон дальше згадує, що учасники протестів проти війни у В'єтнамі може й не були ж свідомі того, що за тими протестами була фінансова допомога й плян Москви. Хто читав в тому часі пресу, то напевно собі пригадує, в якому кривому дзеркалі коментувалися воєнні події в В'єтнамі, як в пресі, так і засобами масової інформації. При тому багато неправди було віднесено діям Сі-Ай-Ей і ФБІ. (It is now even true while it is illegal for the CIA to use foreign journalists, it is doubtful whether it is illegal for American journalists to work for the Soviet propaganda aparatus!) — стор. 203.

Автор дальше каже, що може найбільш застрашуюча лекція з того досвіду — це безкарність маніпулювання засобами масової інформації. КГБ і його пропагандивний апарат вивчили як заставити нашу 'вільну пресу' виконувати їхнє завдання в знищенні зору й слуху 'главного врага' СССР.(стор. 211

В 1979 році в ЗСА виходило майже 10 журналів, слово яких було звернене виключно проти американської розвідки і чинників безпеки. Москва заплянує, наприклад „Забратися американцям з В'єтнаму", „Знищити Сі-Ай-Ей", „Запрестати невтронну бомбу". Ці проєкти виготовляє КГБ у свому Департаменті дезінформації, а відтак передає їх для виконання приклонникам у ЗСА й інших країнах.

На підставі даних, на терені ЗСА працює, 1,000 або й більше совєтських агентів. Москва видає річно 240 мільйонів долярів на підривну роботу в ЗСА, а на світову пропаганду й підривну роботу — 3 більйони долярів річно. Автор переконаний, що коли комуністичний підбій вільних держав минулих 30-ти років буде продовжуватися, то комуністи можуть опанувати світ при допомозі пропаганди й підривної роботи та евентуально вжити збройну силу, не зважаючи на те, що більшість людей є проти них.

Тайсон рекомендує: ми мусимо відреставрувати ФБІ, приватні організації повинні включитися в патріотичну роботу, підривну роботу совєтських агентів повинні контролювати приватні і державні інвестиґатори, фінансово зміцнити Сі-Ай-Ей, радіопередачі „Голос Америки", „Свобода" і „Вільна Европа" — ці агенції повинні бути більше чуйними й слідкувати за поведінкою комуністів у цілому світі. І вкінці 6-та рекомендація — треба більшої контролі над засобами масової інформації.

Ольга Соневицька

Казка

(Пам'яті Миколи Понеділка)

Було це дуже давно і дуже далеко, за сімома горами, за сімома водами, в чудовій землі, що медом і молоком плила...

У багатих господарів ріс хлопчина із синіми очима, з кучериками доспілого жита. І щасливі були батьки, і щасливий був хлопчина.

Угледів раз хлопчина великого метелика з райдужними крильцями, що в садку сидів на пахучій квітці.

— О, який гарненький метелик! — дивувався хлопчина і щодня забігав у садок дивитися, чи прилетів вже метелик до квітника.

— Мамо! Чому метелик має такі гарно розмальовані крильця?

— Господь уже так дав, синку, так як усе від Нього.

Аж раз прибіг хлопчина, як завжди в садок, розглядається, а прекрасний метелик лежить на землі мертвий... Заплакав хлопчина з великого жалю.

— Мамо, хто вбив метелика? Чому? Чи він щось поганого зробив? Він же мав такі гарні крильцята!

— Не знаю, синку, чому і за що, може тому, що був такий гарненький, може через те що мав багато ворогів, що завидували йому краси. Мабуть ворог був сильніший, і бідний метелик, хоч як захищався, не дав йому ради, — сказала мати.

Вперше в своєму житті малий хлопчина відчув несправедливість у світі, і мале серденько швидко забилося в грудях.

Пішов хлопчина в школу, багато дечого навчився. Навчився, що немає Бога, що батьки його куркулі — вороги народу.

І раз побачивши матір, як вона вкутку навколішки молилася до ікон святих, замаєних васильком і чорнобривцями, засміявся:

— До кого ж ти стала навколішки, мамо? Адже Бога немає!

— Не кажи так, синку, не кажи! Є Господь на світі, колись і ти будеш його шукати і молитися до нього. Будеш напевне...

І виростав юнак з роздвоєною душею. Чому це так, де ж правда? — питав себе і не находив відповіді. А мати сумними очима дивилася на свого сина і тишком утирала сльози.

• • •

Але настав такий час, що світ загорівся страшним пожаром. Із усіх усюдів замиготіли грізні блискавки, смертоносні громи розгулялися по всьому світі. Два люті вороги вийшли на герць на медом і молоком текучу землю.

Счинилася несамовита буря. Порозвівало народом по світі, як сухим листом восени.

І жив юнак сам — один. Пішов він світами шукати своїх рідних, своєї матері. І йшов чужими землями, перепливав моря і океани, бачив різні народи, різні країни, але ніде не було так, як на його рідній землі.

Спинявся юнак, де довше, а де коротше. І всі любили його і радо приймали до себе. Він розвеселяв людей своїми жартами і веселими оповіданнями; але не раз серед веселої забави покидав товариство, бо гнала його туга, вічна супутниця все далі і далі. Найкраще почувався сам із своєю тугою. А люди не знали того і кликали до себе.

— Ходи до нас, розкажи щось веселе, бо хочемо посміятися.

Але він ішов лісами, полями, бо вони нагадували йому рідну землю. Раз зайшов на широке поле, де вже колосилося жито. Втомлений дорогою сів на камінь, що лежав на межі. І запах жита та чебрецю пригадав йому рідне село. Примкнув на хвилинку стомлені очі... Але що це? Чи з'ява? Ні, це його мати йде полем...

— Мамо ти тут? А я тебе так довго шукаю. Я такий самітний на світі... Але мати йде, йде, йде... ніби пливе, все більш і більш віддаляється від нього.

— Мамо не тікай від мене! Так багато маю тебе розпитати, так багато маю тобі розказати. Залишися зі мною, твої ноги цілуватиму! Я ж такий самітний на світі, лише Господь є моїм повірником. Правду ти казала колись: є Господь на світі! Зажди матінко моя, не тікай!

Та не може дігнати юнак своєї матері, вона віддалює все далі й далі... і прозоро хмаринкою розпливається понад широким полем.

...Лише запах жита і чебрецю простелився вслід за фатаморганою.

СЬОГОДНІ ПОМІЖ СТРАЙКАМИ, ЩО ОХОПИЛИ міста і містечка Америки — Крайової Футбольної Ліги, вчителів і медсестер — долучився ще один страйк працівників мешканевих апартаментів у Бронксі, Н.Й., залишаючи льокаторів цих домів без ніякої обслуги у віндах, пральнях, без гарячої води та з нагромадженим сміттям, якого ніхто не забирає. Речник домовласників цих апартаментів вирахував, що понад 4,000 цих осіб, які щоденно мали обов'язок обслуговувати мешканців цих домів, вийшли на страйк, вимагаючи підвишки платень, залишаючи напризволяще 250,000 льокаторів у 2,000 апартаментах. У вівторок, 21-го вересня, щоб полагодити цю справу, має відбутися мітинг поміж домовласниками і представниками обслуги цих апартментів.

Мирослав Прокоп

УПА З ПЕРСПЕКТИВИ 40-РІЧЧЯ

(Спостереження і висновки)

V

Коли мати на увазі розмір і час тривання боротьби УПА, себто її дії на Поліссі і Волині, в Галичині, її рейди на Наддніпрянщину, її боротьбу на Закерзонні, проти виселювання українського населення, отже боротьбу, що протривала від кінця 1942 до початку 1950 років, то вирішальними у цих досягненнях треба вважати такі фактори: а) те, що УПА могла спиратися і користуватися підпільною мережею ОУН, яка до того часу мала понад десятирічний досвід підпільної боротьби; б) те, що, незалежно від свого пов'язання з ОУН, УПА зразу будувалася як збройно-політична сила загальнонаціонального а не групового характеру, в) те, що УПА видвигнула таку політичну платформу, яка промовляла до широких мас і мобілізувала їх до боротьби.

Якщо йдеться про першу справу, то правдою є, що у першому році німецької окупації, ОУН СД критично ставилася до можливостей переходу на повстанські форми боротьби. Німецька воєнна машина була на вершках сили, а українські народні маси, що пройшли крізь погроми 1930 років і воєнні знищення, не були готові до широкого протинімецького виступу. Вийти тоді з гаслом загальної протинімецької повстанської боротьби — означало б масове скривавлення.

У таких умовах провід цієї ОУН визнав доцільним у першому році німецької окупації далі зосереджувати свої сили на розбудову підпільної мережі в різних областях України, при чому на Наддніпрянщині це завдання було влегшене працею, що її провели члени Похідних груп ОУН вліті 1941 року, а Галичина і Волинь мала вже довшу традицію підпільної праці.

Але посилювання німецького терору, зокрема в Райхскомісаріяті Україна, а дальше, поява большевицьких партизанів на Поліссі, подиктували в другій половині 1942 року потребу зміни ставлення ОУН до повстанських форм боротьби.

У таких умовах провід ОУН північно-західніх земель, себто Волині і Полісся, що його в 1942-1943 роках очолювали Дмитро Клячківський, Ростислав Волошин і Яків Бусел, рішили восени 1942 року перетворити дотогочасні військові відділи ОУН СД у формацію повстанського типу під назвою Українська Повстанська Армія. Це рішення було теж зумовлене свідомістю, що в обставинах які утворилися, боротьбу проти німців і совєтських партизанів треба ставити у широку загальнонаціональну площину, поскільки в боротьбу втягнені ширші народні маси незалежно від партійної приналежности, що отже сама ОУН може і мусить бути активним і передовим фактором цієї боротьби, але що вона сама, як одна політична організація, ніяк не може її очолювати, і що тому така повстанська формація мусить мати загальнонаціональний, а не груповий характер.

Дуже швидко показалося, що така постановка цієї проблеми, яка, як згодом побачимо, виявилася, між іншим, теж в участі в Головному Командуванні УПА та в її старшинському складі фахових військових сил різних українських збройних формацій, принесла УПА серйозні успіхи вже у перших її виступах. Про ці дії згодом інформував Р. Волошин у статті: „На шляхах збройної боротьби. Українська Повстанська Армія (УПА)" в офіціозі ОУН „Ідея і Чин" за 1943 рік, число 5, сторінка 17. Стаття підписана псевдонімом А. С. Борисенко. Там читаємо:

„Вже перші бої з більшовицькими партизанськими бандами та каральними відділами німецької поліції принесли новосформованим частинам гарні осяги. В тяжких і численних боях розбила УПА численні бази большевицьких партизан та очистила від їхніх банд Рівенщину, Житомирщину, Луччину, Костопільщину, Ковельщину, Крем'янеччину, південну Сарненщину та Берестейщину і користаючи з цілковитої прихильности та помочі населення, звільнює крок за кроком все нові терени Волині, Полісся, Поділля, Житомирщини й Київщини. Від березня 1943 року починаючи, українське село розправилося з сотками ландвіртів та інших п'явок народу, провчило неоднин граб'їжницький відділ німецької поліції і СС-ів".

Велике значення у дальшому розвитку УПА на тих теренах мав перехід в її ряди української допоміжної поліції. Це скріпило її у кадровому та фаховому відношенні. Проте, цей факт мав теж свій побічний неґативний ефект, бо на місце українців, німці втягнули в поліцію людей польської національної меншости та, що гірше, вжили їх в наскоках та грабунках проти українського населення. Це, в свою чергу, привело згодом до зударів між УПА та загалом, українським і польським населенням — з трагічними результатами для обох сторін. Згодом ця боротьба перенеслася теж до Галичини. Слід, однак, пригадати, що це до часу тих подій, польські боївки вбивали представників української інтелігенції та спалювали десятки українських сіл на Холмщині і Підляшші.

На щастя, вже на початку війни почалися з боку визвольних сил обох народів намагання поставити загороду самовбивчій політиці взаємознищування. У результаті цих заходів, на початку 1944 року підписано спільний протокол між українським і польським підпіллями, а в 1945 році, вже в умовах комуністичної Польщі, це привело до співпраці між УПА і польськими антикомуністичними силами. Якщо ж йдеться про народи СССР, то вже в 1943 році були організовані при УПА окремі частини узбеків, татарів, азербайджанців, грузинів та інших. А в листопаді 1943 року відбулася на теренах опанованих УПА Перша конференція поневолених народів Совєтського Союзу.

Вліті 1943 року УПА поширюється теж на Галичину зокрема в Карпати та підкарпатські райони, і ті терени стають згодом головною вишкільною базою для дій УПА в найближчих роках. Спочатку УПА діяла там під назвою Української Народної Самооборони (УНС) з метою відтягнути ширші зудари з німцями, але ця фаза закінчилася в другій половині 1943 року, коли прийшли зудари з німецькими окупантами, а теж з большевицькими партизанами під командуванням Сидора Ковпака. Тоді теж прийнято одну назву Українська Повстанська Армія для всіх повстанських частин.

Тут слід відмітити, що аж до того часу Головне Командування УПА було в руках її ініціяторів на Волині і Поліссі. Його очолював Дмитро Клячківський, відомий як полковник Клим Савур, а у штабі Головного Командування були між іншим такі три полковники армії УНР: Л. Ступницький-Гончаренко, І. Литвиненко та М. Омелюсік. (М. Омелюсік „УПА на Волині в 1943 році". „Літопис УПА" т. 1, Торонто 1976, стор. 27). Присутність старшин армії УНР в керуванні УПА були великою допомогою для досвідчених у підпільній боротьбі, але мало знайомих з військовими справами ініціяторів УПА. З другого боку, участь тих старшин, як і загалом ширших кіл непартійних або зв'язаних з іншими політичними групами кадрів УПА, віддзеркалювало становище Проводу ОУН, який, як згадано, від початків УПА розглядав її як збройно-політичну формацію українського народу, а ніяк як власне партійне військо, яким зрештою УПА ніколи не могла стати, коли б навіть звідкинебудь такі тенденції виявлялися.

Серйозне значення для УПА у мілітарному та політичному відношенні мало й те, що до неї включилися теж вояки і старшини совєтської армії, що своєчасно попали в німецький полон і з нього вирвалися, а згодом вояки і старшини Української Дивізії, які підсилили УПА своїм військовим знанням. Такі принципи побудови і діяння УПА були теж строго зберігані коли її Головне Командування перейняв у листопаді 1943 року Роман Шухевич (ген. Тарас Чупринка), який від травня того ж року був Головою Проводу ОУН. Така постановка вможливила, між іншим участь УПА деяким членам ОУН під проводом Мельника, дарма, що обидві фракції ОУН далі перебували в конфлікті. В результаті такого чіткого зберігання загальнонаціонального характеру УПА було й те що в ній знайшлися також деякі учасники Поліської Січі та УПА, що нею командував от. Бульба.

Логічним завершенням цього процесу забезпечення загальнонаціонального характеру УПА, було утворення Української Головної Визвольної Ради, як верховного політичного центру для УПА, в який увійшли активні під час німецької окупації України діячі незалежно від їх партійних орієнтацій. Президентом УГВР був вибраний Кирило Осьмак, громадський діяч з Києва, а головою Генерального Секретаріяту Р. Шухевич. Таким центром, чи навіть його сурогатом не міг бути Провід ОУНСД і таких претенсій в нього не було, дарма, що вклад цієї ОУН у постання УПА був великий.

(Продовження буде)

Допомога українцям у Бразилії

Вже від червня 1981 року ми стараємося зверненнями до парафій, організацій і поодиноких осіб популяризувати поміч українцям у Бразилії посилками з уживаним одягом. В той час Централя Суспільної Служби Українців Канади, по нав'язанні контакту з головою Хліборобсько-Освітнього Союзу в Бразилії, призначила нам, як і іншим філіям ССУК, в опіку дві філії ХОС в бразилійській провінції Парана. У відгук на наші звернення численні особи й організації вислали пакунки на подані нами адреси. Деякі добродії прислали грошові датки.

Від голови одної філії Хліборобсько - Освітнього Союзу ми недавно отримали такого листа,датованого 10-го червня цього року: „Високоповажний Пане! Повідомляю Вас, що я Вашого листа отримав, за який Вам сердечно дякую. Ви писали до мене в справі пакунків, чи я отримав. Я від Вас вже отримав тринадцять пакунків шмаття, і шмаття дуже добре, і отримав 40 доларів, а другий раз — 125 доларів. Доляри отримав тих два рази, а шмаття, тих тринадцять пакунків, то приходило нараз по два, або по три пакунки. За ту поміч нашим людям ...ми Вам щиро дякуємо, бо тут є такі наші українці, що до церкви не ходили, бо не мали доброго шмаття, а тепер вже вийдуть межи люди. І так само відколи Ви почали присилати шмаття, то навіть вже наше товариство віджило і наші українці веселі. Ми тут маємо товариство, філія Хліборобського Союзу, маємо свою домівку, до неї сходимося на збори і вчимо дітей по-українськи читати і писати. Домівка стара, вже треба перероблити, а люди бідні, і воно так стоїть. Остаю з правдивою пошаною. Підпис голови."

Подібних листів приходить багато до тих організацій і осіб, які займаються висилкою пакунків до Бразилії. Як видно з цитованого листа, навіть така скромна поміч, як уживаний одяг, має велике значення для наших поселенців у Бразилії. Тому заохочуємо всіх, хто лише може брати участь в цій шляхетній допомоговій акції. За адресами і дальшими інформаціями просимо звертатися до Централі ССУК: 2445 Bloor West, Toronto, Ontario, M6S 1P7, або до Філії ССУК у вашій околиці, чи до нашої Філії на нижчеподану адресу. За грошові датки, прислані до Суспільної Служби, висилаємо посвідки для доходового податку. Адреса філії: Ukrainian Canadian Social Services, Manitoba Branch, 456 Main St., Winnipeg, Man, R3B 1B6; (Telephone: 942-6911).

ПОПРАВКА

У вістці під заг. „Відбувся успішний бенефіс для УІА", що появилася у „Свободі" з 16-го вересня 1982 року, було неправильно подано, що мистецько-виконані запрошення були діло „Гога" Слупчинського. На ділі проект цього запрошення був приготовлений Ільною Сочинською-Шиприкевич.

Шостий конкурс молодечої творчости в Австралії

Ще минулого року у вересні Літературно-мистецький клюб ім. Василя Симоненка в Мельбурні проголосив 6-ий конкурс молодечої творчости. На конкурс надійшло 9 прозових творів.

Жюрі конкурсу у складі членів Літературно-мистецького клюбу — Зої Когут, Боженни Коваленко, Анастасії та Невана Грушецьких та Ірени Залеської, Люби Кириленко, Михайла Підпіза під головуванням Дмитра Нитченка, 4 твори нагородило, а ще три відзначило. Учасники конкурсу мали дві групи: від 12-ти до 17-ти років і від 18-ти до 25.

Вечір учасників 6-го конкурсу відбувся 15-го серпня ц.р. Прибуло лише п'ятеро юних авторів, бо частина їх живе далеко.

Голова клюбу Дм. Нитченко висловив поради молодим авторам, як треба працювати над собою, щоб досягти більших успіхів. Потім читали свої твори учасники конкурсу, а голова клюбу оголосив їхні наслідки.

Першу нагороду 60 дол. одержала учениця третього курсу школи українознавства,15-річна Катя Сліпецька за оповідання „Між життям і смертю". Другу, 40 доларів, дістала її 15-річна Сестра Ліліяна Сліпецька, за оповідання „Моя пригода". Третю нагороду 20 долярів дістала Галя Денисенко,15 років, учениця школи українознавства з Лідкомбі біля Сіднею за оповідання „Золота медаль".

Другу нагороду 40 дол. для старшої групи жюрі присудило вчительці австралійських шкіл 24-річній Каті Ткач за есей „Гуляй-Поле".

Ще три учасниці були відзначені. Їхні оповідання теж були близькі до нагород. Це учениці школи українознавства Центральної школи ім. княгині Ольги з Лідкомбі біля Сіднею Наталка Соловій 13 років, учениця 6-ої кляси „Рідної школи" Таня Ріжнів, 12 років, та Галя Задорожна, 14 років. Всі відзначені одержали для заохочення по 10 долярів.

Конкурс показав, що серед дітей та молоді є здібні молоді автори, а праця над собою може допомогти їм досягти в їхній творчості великих успіхів. Потрібно тільки берегти рідну мову, скрізь, де можна, розмовляти нею, а також читати побільше гарних корисних видань та вчитися писати у відомих письменників, зокрема клясиків.

Д.Н.Ч.

Громадський Комітет завершує підготову відзначення 40-річчя УПА

Ще у квітні ц.р. Об'єднання колишніх вояків Української Повстанської Армії проголосило у пресі „Декляраціє" у 40-ві роковини утворення УПА, в якій між іншим, закликало українську громаду „об'єднано та гідно" відзначити ці історичні роковини. Згадане Об'єднання ініціювало теж у травні ц.р. створення Громадського Комітету, що зобов'язався взяти на себе ці завдання. Членами Громадського Комітету стали: Роман Барановський, Олександер Білевич, Ярослав Білінський, Богдан Бойчук, Богдан Витвицький, Йоахим Вишневський, Михайло Воскобійник, Микола Галів, Йосип Гірняк, Володимир Гнаткевський, Святослав Гординський, Василь Гришко, Роман Гуглевич, Тарас Гунчак, Любослав Гуцалюк, Роман Данилюк, Іван Дмитрик, Антін Драган, Василь Калинович, Василь Качмар, Іван Кедрин, Григорій Костюк, Юліян Котляр, Ольга Кузьмович, Олександра Куницька, Мирослав Лабунька, Микола Лебедь, Осип Левицький, Юрій Лопатинський, Роман Осінчук, Ярослав Падох, Мирослав Прокоп, Роман Процик, Роман Рогожа, Іван Смолій, Уляна Старосольська, Євген Стахів, Богдан Титла, Олег Федишин, Богдан Шебунчак, Юрій Шевельов. Інформація про це була надрукована у „Свободі" за 8-го червня ц.р., разом із пляном діяльности Громадського комітету, а 16-го червня ц.р. проголошено у „Свободі", що Громадський Комітет влаштовує концерт 9-го жовтня ц.р. та наукову конференцію 7-го листопада, плянує видання конференційних матеріялів тощо. Згодом з технічних причин вирішено влаштувати концерт два тижні пізніше.

На протязі останніх місяців переведено ширшу підготову для виконання накреслених плянів. Згаданий концерт відбудеться 23-го жовтня ц.р. в концертовій залі „Купер Юніон" в Ню Йорку і в ньому виступатимуть між іншими баритон Метропольтальної опери в Ню Йорку Павло Плішка, Юліяна Осінчук, маестро Йосип Гірняк та філядельфійський хор „Прометей". Наукова конференція проходитиме 7-го листопада ц.р. в Українському Інституті Америки.

Громадський комітет зробив заходи для того, щоб віддзеркалювати найкращий вахляр громадських, політичних, наукових та культурних діячів, і цей плян у великій мірі здійснено. Громадський комітет керувався згаданою Декляраціею Об'єднання колишніх вояків УПА, в якій наголошено її загальнонаціональний, а не груповий характер. Йшлося про те, щоб цей принцип зберегти теж при відзначуванні цієї історичної події. На жаль, Комітетові не пощастило приєднати у свій склад Михайла Черешньовського та Євгена Гановського, відомих діячів Українського Визвольного Фронту. Проте, на протязі літа Громадський Комітет посередньо або безпосередньо втримував зв'язки з деякими діячами Комітету Об'єднання Українсько-Американських Організацій метрополітального Ню Йорку та з діячами УВФронту, передусім з президентом СКВУ мгром Іваном Базарком та мгром Іваном Винником, з огляду на одержані інформації про те, що Об'єднаний Комітет також підготовляє святочну академію у роковини УПА. Йшлося про те, щоб оминути дублювання подібних імпрез в одному місті. А 12-го вересня відбулася зустріч між представниками обох комітетів, при чому Громадський Комітет репрезентували ред. Василь Качмар, голова, інж. Микола Галів, д-р Роман Осінчук, д-р Ярослав Падох, д-р Мирослав Прокоп, інж. Роман Рогожа, члени, а Об'єднаний Комітет — інж. Михайло Шпонтак, голова, інж. Євген Івашків, Микола Хоманчук, члени. Представники обидвох комітетів деклярували своє бажання спільно відзначити роковини УПА. Але здійснення цього виявилося неможливим.

Представники Громадського Комітету не могли прийняти пропозиції Об'єднаного Комітету зрезигнувати з концерту, заповідженого і підготованого на 23-го жовтня, вказуючи на ряд серйозних труднощів, та на те, від часу проголошення Громадським Комітетом у „Свободі" з 8-го і 16-го червня ц.р. ніхто з офіційних кіл Об'єднаного Комітету не зголосив застережень проти запланованого концерту 23-го жовтня. Врешті, вказали вони й на те, що сам Об'єднаний комітет доволі пізно публічно проголосив свій власний концерт, який, згідно з даними газети „Америка" за 8-го вересня, має відбутися вже 26-го вересня ц.р., дарма, що кожного року роковини УПА відзначуються в місяці жовтні. Представники Об'єднаного Комітету вияснили, що свій плян відзначення роковин УПА вони включили у програму своєї праці на 1982 рік ще в березні або квітні ц.р. та що це було відмічено у календарі їхньої діяльности, що був розісланий до преси.

У наслідок обміну думок, представники Об'єднаного Комітету прийняли пропозицію інж. Івашкова про можливість резигнувати з академії 26-го вересня, що пропонував Громадський Комітет і спільно влаштувати роковини УПА 23-го жовтня. Рішення у цій справі залежало від становища Президії чи Пленуму Об'єднаного Комітету, що мало бути прийняте впродовж двох днів. 14-го вересня М. Хоманчук повідомив телефоном М. Прокопа, що з причин, з'ясованих на нараді 12-го вересня (фінансові та інші зобов'язання), Об'єднаний Комітет не може змінити свого рішення і пропонує Громадському Комітетові приєднатися до спільного святкування 26-го вересня.

Громадський Комітет, який, як згадано, утворився ще в травні і зразу публічно проголосив свою програму дії та знаходиться тепер у стадії її завершення, продовжує свою діяльність як комітет загальногромадського характеру і ставить перед собою тільки одне завдання для гідного відзначення роковин УПА українською громадою. Він не має льокального характеру, оскільки в ньому беруть участь українці різних теренів ЗСА. Громадський Комітет надіється на всебічну підтримку українців, що дорожать великими ідеями і ділами Української Повстанської Армії.

М. Галів

ДО „СТОРІНКИ ШКОЛИ СВ. ЮРА"

У шкільних задачах дітей Школи св. Юра, „Свобода" ч. 164 з вівторка, 31-го серпня трапилися помилки. Щоб не скривдити дітей, подаємо, що в задачах Христі Пастернак і Володимира Волинця прізвище вчительки має бути — Близнак, а в задачі Христі Пенджали прізвище вчительки має бути — Забяк. Також інші помилки в працях дітей, типу „мою мама", замість „моя мама" тощо є друкарськими „чортиками", а не помилками дітей. — Ред.

Наука і політика

(Продовження зі стор. 2)

хоч навіть уже дещо злагіднений,атмосфері не можна. Для здійснення Прометеївської ідеї треба створити спершу відповідну атмосферу. Треба наближення інтелектуальної верхівки, яка розуміє, що в політиці треба керуватися розумом, а не почуванням, і яка розуміє, що політичні проблеми розв'язуться з підходу від нинішнього і завтрішнього, а не вчорашнього дня.

І саме для створення такої кращої атмосфери у польсько-українських відносинах служать наукові конференції. З усіх дотеперішніх спроб найкращою кількісно і якісно була цілотижнева Конференція на терені МекМастер університету в Гемілтоні біля Торонто в Канаді, що її зорганізував тамошній професор Петро Потічний, який, користуючись матеріялом тієї Конференції, видав під фірмою „Канадського Інституту українських студій", Едмонтон-Торонто, у 1980 році об'ємистий англомовний твір „Польща й Україна, Минуле і сучасне". Сам автор признає у вступі, що таку конференцію з участю найкращих сил з різних континентів (єдиним непрофесором був письменник-поет Юзеф Лободовскі, автор „Пісні про Україну") можна було влаштувати завдяки „щедрій допомозі" з різних канадських джерел. Українська громада в Америці — у гіршій ситуації і тому й будь-яка наша наукова імпреза мусить розраховувати виключно на власні сили, отож — мусить бути скромнішою.

Тому заповіджена 2-го жовтня Конференція обмежиться до одного дня при чому її організатори мусили це рахуватися із жалюгідними відносинами в Ню Йорку, на вулицях якого небезпечно показуватися пізньою порою. Проте ініціятива, подана Науковим Товариством ім. Шевченка, зустрілася зразу же з найприхильнішим становищем Української Вільної Академії Наук, науковців, що гуртуються в Інституті українознавчих наук при Гарвардському університеті й у Польському Науковому Інституті.

У підготових розмовах не було мови про політику. І ні один із шости професорів університету, які виступатимуть як прелегенти — три українські і три польські — не є заангажовані в активній політиці. Кожний із тих професорів-прелегентів — індивідуаліст, що його погляди можуть породжувати дискусію. Проте і до цієї Нюйоркської Наукової Українсько-Польської Конференції стосуються на 100 відсотків слова професора Петра Потічного з назваої вгорі його книжки: „...Багато ідей, висловлених у цій книжці, доповнюють одна другу. Деякі з них є непримиримими і контроверсійними, але всі вони зумовлені однією центральною ціллю — знайти можливо найкращий шлях для польсько-українського порозуміння...".

Ось тут вже виразно виявляється політичний характер цієї — і їм подібних — конференції. Підкреслює цей „політикум" ще один, хоч радше формальний, але важливий момент. Наслідуючи прецедент тієї великої канадської конференції „Польща й Україна, Минуле й сучасне",— заповіджена нюйоркська Конференція буде вестися також трьома мовами. Від доповідачів буде залежати, хто з них волів промовляти українською, польською чи англійською мовою. Науковці, які в ЗСА і Канаді викладають у високих школах англійською мовою, настільки привикли до стилю, термінології і фразеології, якими користуються у своїх викладах, що їм не легко переставлятися на іншу, хоч їм дорожчу рідну мову. Проте організатори й учасники погодилися одноголосно, що без уваги на мову окремих доповідей — вступне і заключне слово представників наукових установ, заступлених на тій конференції, підкреслить українсько-польський характер Конференції, як теж її політичну цінність, що стосується державницького ідеалу обох народів і реальних можливостей його здійснення. Тримовнийназверхній характер Конференції підкреслить теж правильність теорії і практики „двох батьківщин". — І для українців і для поляків в Америці їхніми батьківщинами є та країна, з якої вийшли або вони самі, або їх батьки чи діди, але й прибраною батьківщиною є ця американська країна, вольності якої дозволяють різнонаціональним громадянам плекати свою політичну думку й розвивати свою рідну культуру. Сам факт, що у заповідженій Конференції візьмуть участь шість професорів американських університетів гарантує високий рівень того діялогу. Різнорідність тем, що їх охоплює спільна ідея — підготовити психологічний грунт під українсько-польське порозуміння на базі спільного фронту проти спільного ворога — гарантує теж цікавість з якою запрошені оголошенням у „Свободі" гості-слухачі слідитимуть за думками високо авторитетних фахівців даних ділянок науки, тісно пов'язаної з політикою.

А щоб та Конференція не була тільки єдиним епізодом, передбачено вже наступну, тим разом у власному будинку Польського Наукового Інституту в Ню Йорку, де мимоходом кажучи, пишається на стіні чудовий великого розміру образ невідомого мені маляра — „Різдво на Гуцульщині".

Згадка про св. п. Богдана Стефановича

З болем серця приходиться писати оці прощальні рядки на вічну пам'ять мого довголітнього приятеля, св.п. Богдана Стефановича. Хочу згадати шлях його життя і праці в кооперації Галичини, яку він так блискуче виконав.

Шляхи нашого життя зійшлися вже після закінчення університетських студій, він — у Львові, я — у Кракові. Горіли ми одним бажанням — стати на службу свого народу та віддати йому наші наукові осяги. Пішли ми в кооперацію.

Всевишній обдарував св. п. Богдана сторицею ласк, які сипнув обильною долонею. Блищав він непересічними здібностями ума, ніжністю духа, товариськістю та життєрадістю, впливаючи на оточення. Лице його ніжно усміхалося, радість пробивалася з нього. Відзначався він непересічною культурою духа. Власне тому був загально люблений та мав безліч приятелів.

Їздили ми на ревізії кооперації, він — повітових союзів, я — міських. Наші спільні виїзди зі Львова почалися в 1939-40 роках, а тури щасливо збігалися крізь Любачів, Раву Руську, Яворів, Жовкву та Дрогобич. Як приємно проходили ревізорські дні. Скільки милих споминів залишили. Бувало, зійшлися вечорами в товаристві місцевих кооператорів; Богдан бавив нас всіх,сипав дотепами, а ми реготалися до безтями. Любили його всі, раділи його приїздом, ніх він ніжний друг та повноту життя.

Літа пролітали немов на екрані. Двигали ми українську кооперацію вгору, радіі її фінансовими осягами.

В жару суспільної праці застукали нас дні народної Голгофи. Грянув на наші землі азійський сатрап, який посіяв муки та смерть. На жертівник народного спротиву лягли його найкращі сини. Цивілізований світ мовчав, удаючи, що не бачить наших мук та смерти. Безрадні, подалися ми в далеку дорогу, щоби вже ніколи не повернутися на рідну землю.

Зустрінулися ми вдруге на „Верховині". Тут довгими вечорами згадували молодість. Серце св. п. Богдана тужило за минулими літами. Згадував він часто свою матір та сестру. Болів він над уярмленим народом та замученою Церквою. Вірив, що наша Церква таки завершиться патріярхатом. Його постання бачив він на обріях нашої історії.

Так, довгими вечорами проходили ми вдруге прожите минуле. Вже зорі лягли до сну, а ми не були в силі закінчити ...

Роман Рейнарович

ВЕЧІР, ПРИСВЯЧЕНИЙ М. ПОНЕДІЛКОВІ

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю 24-го вересня ц.р., в годині 7:30, у приміщеннях цього Клюбу, при 136 Друга авеню, першою поважаніїйною імпрезою буде Літературний Вечір, присвячений пам'яті письменника Миколи Понеділка — в 60-ті роковини його уродин

У програмі цього вечора, яким вестиме Уляна Любович, виступлять: Юрій Стефаник (Канада), який скаже слово про М. Понеділка; Олексій Журба та Орест Кебало виступлять з мистецьким читанням творів покійного письменника. У вокальній частині Вечора Христя Іванів та Олесь Кузишин виконають пісні українського композитора Володимира Івасюка.

ПОДЯКА

Дня 25-го липня 1982 р. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

сл. п.

Інж. АНТОН РОЩАКОВСЬКИЙ

Цією дорогою складаємо щиру подяку всім Рідним, Приятелям та Знайомим, які вшанували Покійного своєю участю в похоронних відправах.

В першу чергу дякуємо Всечеснішому Отцеві Шамбелянові М. Федоровичеві за похоронні відправи, а також співакам мужеського хору „ДНІПРО" та їх диригентові п. Е. Садовському за відспівання Панахиди.

Наша щира подяка за слова прощання від Т-ва Українських Інженерів інж. Р. Грабцеві, від Пласту-Пластприяту д-рові В. Малиновському, та від Рідної Школи д-рові М. Мичковському.

В дальшу чергу дякуємо щиро також д-рові А. Клосові за безінтересовну консультацію в останніх тижнях життя Покійного.

Дякуємо рівнож за чудові китиці квітів, що ними прикрасили останні хвилини туземного побуту Покійного Т-во Інженерів, Пласт-Пластприят, Костик Воєвідка, М. І. Воєвідки, М. А. Галяревичі, Л. М. Гірняки, Л. К. Мельники, В. Небешева та Х. Я. Раковські.

Сердечно дякуємо Рідним, що приїхали з дальших сторін, щоби засвідчити любов і пошану для Покійного, як також Усім, що телеграмами, телефонами і листами висловили нам щире співчуття, та Всім Тим, що відвідували та контактувалися з Хворим в час Його недуги.

Зокрема ми невимовно вдячні нашим Приятелям Колі і Люні Гірнякам, Романові і Стефі Цегельським та д-рові Мирославові Мичковському, які своєю поміччю, підтримкою та добрим серцем постійно допомагали нам видержувати тяжкий удар долі.

Зосібна щиро дякуємо інж. д-рові Евгенові Небешеві за професійне полагодження наших спадкових справ.

Тому, що наш Приятель Е. Небеш відмовився прийняти професійний гонорар, складаємо скромний даток 200 дол. для потреб Пластової Оселі „ПИСАНИЙ КАМІНЬ".

Врешті просимо Всіх прийняти нашу щиру подяку за пожертви на Служби Божі, Українську Церкву в Люрді та Т-во „СВ. СОФІЯ".

АННА — дружина
КСЕНЯ — дочка

ВИКАЗ ПОЖЕРТВ:

ЦЕРКВА в ЛЮРДІ:

200 дол. — Анна і Ксеня Рощаковські.
150 дол. — Берта і Ігор Трешньовські.
По 100 дол. — Микола і Люна Гірняки, Роман і Ольга Граби, Ліда і Ірена Трешньовські. Разом $300.00
По 50 дол. — Ігор і Марта Воєвідки, Осипа Галяревич, Ярема Попель, Ярема і Христя Раковські, Роман і Ярослава Рачковські, Іванна Савицька, Іван Савка, Роман і Оксана Трешньовські, Роман і Стефанія Цегельські. Разом . $450.00
По 30 дол. — Тарас і Марія Загаєвичі, Роман і Марта Кассараби, Орест і Люба Чапельські. Разом $90.00
По 25 дол. — Ярослава і Христина Гуки, Ярослава Ерденбергер, Ірена Кашубинська, Евген і Ліда Небеші, Мирослав і Одарія Трешневські, Цимбалісті-Кузьмичі.
Разом $150.00
По 20 дол. — Марія і Ірена Ґавурі, Микола і Ліда Голінки, Микола і Володимира Кавки, Александер Клос, Василь Малиновський, Ірена і Мирон Радзикевичі. Разом $120.00
По 10 дол. — Іван і Наталія Бачинські, Марія Кассараба, Мирослав Іванишин, Степан Маланчук, Михайло Світлик. Разом $50.00
По 5 дол. — Володимир і Ліда Базарки, Ярослав і Марта Сидорі, Василь і Тоня Шийка. Разом $15.00
Разом $1,525.00

Т-во „СВ. СОФІЯ":

По 25 дол. — М. і П. Мичковські, Дмитро Павлишин, М. і О. Савчаки. Разом $75.00
20 дол. — Я. і М. Кривяки.
По 15 дол. — О. Дубова, В. Камінський. Разом $30.00
По 10 дол. — Люба Білинська, Володимир Боднар, Роман Данилевич, О. і Б. Демянчуки, Василь Ільчишин, К. і М. Кордуби, Я. і Я. Кришталовичі, Ф. і Т. Трачі, В. і О. Хміляки, Іванка Шкарупа. Разом $100.00
5 дол. — П. Фединська.
Разом $230.00

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

По 10 дол. — Р. і І. Боднаруки, Р. і М. Грабці, З. Комарянська, М. і Я. Піхурки, Т. і М. Полянські, Р. і С. Цегельські, О. і М. Топоровичі. Разом $70.00
По 5 дол. — П. і З. Лешньовські, І. і Р. Стахури, П. і С. Теплішевські, Я. і К. Шокалюки. Разом $20.00
Разом $90.00

Разом всі датки $1,845.00

Зеня Матківська обрана...

(Продовження зі стор. 1)

Зеня Матківська (друга зліва) з дружками (зліва) Наталкою Бекесевич і Оленкою Геймур та з відходячою „Міс" Лідою Фещенко-Чопівською.

називають своїм „другим домом".

Вибір біля півночі проголосив інж. Роман Ракочий, ст. який разом із інж. Романом Гаврилюком і архітектом Романом Шведом становили жюрі в цьогорічному контесті. Квітка Стецюк є неголосуючою секретаркою жюрі. Жюрі представила конферансьє Аня Дидик.

З. Матківська прийняла корону з рук своєї попередниці Ліди Фещенко-Чопівської. Всім кралям вручила букети К.Стецюк, як теж відповідні позначення і корони, а всім їм гратулював головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис. Коронаційний вальс відтанцювали з кралями заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний контролер інж. Анатолій Дорошенко і головний радний Андрій Кейбіда. До танців цього вечора приграла оркестра „Червона Калина" із солісткою Оксаною Тромсою.

Ліда Фещенко-Чопівська і Квітка Стецюк коронують Зеню Матківську.

Кралі з членами жюрі.

Головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис складає гратуляції.

Тріо „Верховина" співає під час мистецької програми (зліва): Богданна Ігнатович, Оксана Макогон і Надя Коханська. При фортепіяні — Стефанія Жовнір-Клос.

Д-р Мирон Куропась у „коронаційному вальчику" з новообраною „Міс Союзівкою".

Контест попередила мистецька програма, що її вповні виповнило тріо „Верховина" в сладі Надія Коханська, Оксана Макогон і Богданна Ігнатович, під мистецьким керівництвом Олени Глібович і при фортепіяновому акомпаньяменті Стефанії Жовнір-Клос. Четвертий член цього знаменитого ансамблю, Валентина Курилів, не могла прибути з уваги на хворобу. „Верховинки" виконали цілий ряд цікаво аранжерованих пісень і композицій, від Бортнянського „Пресвятая Богородице" до популярних тепер пісень Володимира Івасюка.

Під час програми конферансьє Аня Дидик представила всіх членів Головного Уряду УНСоюзу, які відбували тут свої перші поконвенційні надзвичайні наради, як теж головного редактора „Свободи" Зенона Снилика, почесного члена УНС і колишнього головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора, редактора-емерита Антона Драгана і управителя Союзівки Юрія Прокопця.

Під час програми із прощальним словом виступила відходяча „Міс Союзівка" Л.Фещенко-Чопівська.

В Нюарку...

(Закінчення зі стор. 1)

глість Товариства і поширення його активности внесенням нових ідей, нової енергії тощо.

В організації членства допомагають теж публікації УНСоюзу, „Свобода" і „Український Тижневик", поміщуванням звідомлень про ТУІА і його діяльність, — твердив інж. Е.Змий, висловлюючи при тому подяку в імені ним очолюваної Упави. Це підтвердили й молодші колеги-інженери, які вступили в члени ТУІА завдяки інформаціям про це станове українське Товариство в згаданих газетах.

Молоді інженери поголовно твердили, що вони задоволені із членства в ТУІА, бо мають можливість запізнатися із старшими колегами по професії та служити українській громаді, здобувши при помочі своїх родичів вищу освіту. Всі вони були активні в молодечих, студентських і спортових організаціях, то й перехід до становищ і громадських організацій є для них природним продовженням активности в громаді.

Запевненням взаємної співпраці закінчено ці розмови в Головній Канцелярії УНСоюзу.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН НАМАГАЄТЬСЯ закінчити страйк 26,000 водіїв залізничних льокомотивів, що розпочався у понеділок, 19-го вересня, спаралізувавши залізничний рух товарних і пасажирських потягів. Президент звернувся до Конґресу з проханням, щоб встановити нагле законодавство, яке повинно покласти край цій загрозливій ситуації, що викликала заколот у багатьох частинах Америки та фінансові втрати залізничних компаній. Урядові чинники залізничної юнії подали до відома, що вони підпорядкуються директивам Конґресу підписавши контракт, складений надзвичайною радою. Страйк примусив замкнути копальні вугілля, принаймні одну фабрику автомобілів і перешкодив у доїзді до праці 200,000 пасажирам. У Чикаґо й інших містах, охоплених цим страйком, панувало неймовірне замішання, спричинене збільшеним автомобільним рухом, а тисячі товарних вагонів безчинно стояли на залізничних рейках.

ПОМІЖ УРЯДОВЦЯМИ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Реґена відбулася завзята дискусія в справі побирання пенсіонерам державної медичної допомоги Медікер. Ричард С.Швайкер рішучо заявив, що він ставитиме спротив вимозі, щоб пенсіонери, щоб отримати медичну допомогу, були примушені давати докази своєї фінансової потреби.

РЕЧНИКИ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРІЯТУ Об'єднаних Націй заявили кореспондентам, що вони задоволені рішенням президента Роналда Реґена вислати вдруге американських морських піхотинців до Бейруту, бо міжнародний корпус напевно причиниться до стабілізації життя в цьому місті, але вони пригадали, що тепер знову поминено ролю ОН, яку ця міжнародна організація повинна відіграти у цьому конфлікті. На думку речників ОН, всякі закордонні військові частини повинні виступати під прапором ОН чи евентуально долучитись до мирового корпусу, який стаціонує у південній частині Ливану.

МОХАММЕД ЗІЯ УЛЬ ГАК, ПРЕЗИДЕНТ Пакістану, відвідав місто Пешавар, розташоване на кордоні з Афганістаном. Під час зустрічі з кореспондентами він заявив, що й далі вимагатиме виводу совєтських окупаційних військ з Афганістану і переведення там вільних виборів під стислою контролею Об'єднаних Націй. „Не може бути жадного компромісу зі сторони нашої країни щодо тієї справи", — сказав президент Гак. При тій нагоді він пригадав, „що тепер в Афганістані знаходиться більше як 100,000 совєтських вояків, які розпоряджають модерною зброєю, скерованою проти повстанських частин руху спротиву.

Д-Р КЛЯЙНЕР В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н.Й. (І.Д.) — Місцевий Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні влаштовує лекцію д-ра Ізраеля Кляйнера в середу, 29-го вересня ц.р. о год. 8-ій у залі школи св. Йосафата, на тему „Відношення між українськими і єврейськими дисидентами в СССР".

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО І.НЕЛСОН, член УНС Відд. 219-го ім. М.Грушевського в Нюарку, Н.Дж., помер 31-го липня 1982 року на 84-му році життя. Нар. 28-го жовтня 1898 року в Джерзі Сиyі, Н.Дж. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дружину Анну і дочку Марцю. Похорон відбувся на цвинтарі „Геірмавнт" в Нюарку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Юров, секр.

ТОМА ГРИБИК, член УНС Відд. 52-го ім. Тараса Шевченка в Голіок, Масс., помер 3-го липня 1982 року на 64-му році життя. Нар. 1918 року в Чікопі, Масс. ЗСА. Членом УНС став у 1960 році. Залишив у смутку дружину Юлію, Сина Тому, дочок Йоанну і Ненсі, брата Данила і 3-ох внуків. Похорон відбувся 8-го липня 1982 року на цвинтарі в Савт Гедлі, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Пилипець, секр.